

РЕШЕНИЕ

№ 10342

гр. София, 16.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав, в
публично заседание на 18.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **7551** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба М. Р. Б., срещу Заповед № 8121з-852/30.06.2025г., издадена от министъра на вътрешните работи.

В жалбата се твърди, че оспорваната заповед е незаконосъобразно издадена, в нарушение на административно производствените правила и в противоречие с материалния закон. Според оспорващата изводите на административния орган за налице на конфликт на интереси са неправилни, тъй като не са налице предпоставките на Закона за противодействие на корупцията /отм/. Претендира разноси.

Ответник – министърът на вътрешните работи, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата като неоснователна и моли съда да се произнесе с решение, с което да я отхвърли.

Претендира разноси.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител, не изразява становище.

Съдът, след като се запозна с доводите и възраженията на страните и представените доказателства, прие за установена следната фактическа обстановка:

Производството пред административния орган е образувано по повод доклад с рег.№ 4575р-78/14.01.2025 г., по описа на дирекция „Инспекторат“ в Министерството на вътрешните работи от извършена проверка, повод за която са изнесени данни в анонимни сигнали за неправомерни действия на служители в ДНС 112, свързани с управлението на човешките ресурси и организацията на дейността на дирекцията, полагането и отчитане то на извънреден труд, обмен на конфиденциална информация по мобилни приложения, фактическо съжителство

на служители, участие в търговско дружество и др. В т.5 от доклада се съдържат данни, поражащи съмнение за конфликт на интереси от страна на М. Б. - главен експерт (анализ и оценка на повикванията) в отдел Анализ и оценка на спешните повиквания (АОСП) в ДНС 112-МВР и по-конкретно и извършени от нея три проверки, резултатите, от които са обективирани в докладни записки с рег. № 10530р-1623/12.06.2024 г., № 10530р- 3061/25.11.2024 г. и становище с рег. № 10530р-2173/15.08.2024 г. по описа на ДНС 112. Първата докладна записка с рег. № 10530р-1623/12.06.2024 г. по описа на ДНС 112 е относно жалба, постъпила на електронната поща на ДНС 112 с вх. № 489700-3909/29.05.2024г. и касае начина на водена на разговора от оператор в РЦ 112 - С. при обслужване на сигнал на 27.05.2024 г., който е приет за частично основателен, съответно са направени нужните препоръки, които касаят лицето М. Б.. Последната заема длъжността началник на отдел „Районен център 112-С., а от събраните доказателства се установява, че с оспорващата са роднини по сватовство от първа степен.

Със Заповед № 8121з-361/28.03.2025г. е наредено извършването на проверка за наличието или за липсата на конфликт на интереси срещу М. Р. Б., в хода на което да се извърши проверка на наличните данни за извършено нарушение на чл. 76 от Закона за противодействие на корупцията. Със същата заповед е определен и съставът на комисията, която да извърши проверката, включващ четирима редовни и един резервен член.

На основание чл.45, ал.4 от Вътрешните правила за организацията и реда за извършване на проверка на декларациите и за установяване конфликт на интереси в МВР, с покана с рег.№ 10530р-1876/02.05.2025 г. по описа на ДНС 112, М. Б. е поканена за запознаване с всички събрани доказателства и за изслушване пред комисията.

На проведеното на 08.05.2025г. заседание оспорващата се е явила лично , което се установява от изготвения Протокол с рег.№ 10530р-191 от същата дата, а в дадения 7-дневен срок служителя не е направил искане за събиране на нови доказателства.

След приключване на проверката, комисията е изготвила становище с рег.№ 10530р-2106/20.05.2025г., с което приема, че не са налице всички кумулативно предвидени предпоставки на чл.70 от ЗПК /отм./ за наличие на конфликт на интереси, поради което е предложила на административния орган да се произнесе със заповед за липса на конфликт на интереси.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи :

Жалбата за ДОПУСТИМА като подадена от надлежна страна-адресат на административния акт, в рамките на преклузивния срок, насочена срещу акт, подлежащ на съдебен контрол.

Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Установяването на конфликт на интереси се извършва от органа по избора или назначаването, като с акта за установяване на конфликт на интереси се налага и административното наказание. В тези случаи не се съставя акт за установяване на административно нарушение и не се издава наказателно постановление / § 2, ал. 8 от ДР на ЗПК/. Съгласно § 1, т. 5 от ДР на ЗПК "орган по избора или назначаването" е органът, който избира или назначава, а когато такъв орган липсва – работодателят по смисъла на § 1, т. 1 от допълнителните разпоредби на Кодекса на труда. Предвид представения трудов договор за жалбоподателя следва да се приеме, че оспореният акт е издаден от "орган по назначаването", респ. от компетентен орган.

Спазена е предвидената в закона писмена форма на акта. Посочени са фактически и правни основания. Изразено е и становище относно възраженията на жалбоподателя. Не се установи съществено нарушение на административно-производствените правила.

В съответствие с разпоредбите на чл. 90, ал. 5, ал. 6 и ал. 7 от ЗПК производството по установяване на конфликт на интереси е проведено чрез събиране на доказателства по реда на

АПК, жалбоподателят е бил изслушан, предоставени са му за запознаване всички събрани доказателства и му е дадена възможност да направи възражение в 7-дневен срок от предоставянето им. Посочено му е, че има право да посочи нови доказателства, които да се съберат, с което съдът приема, че заповедта е издадена при липса на нарушения на административнопроизводствените правила.

Правилно е приложен материалния закон.

Според разпоредбата на чл. 70 от ЗПК, конфликт на интереси възниква, когато лице, заемащо публична длъжност, има частен интерес, който може да повлияе върху безпристрастното и обективното изпълнение на правомощията или задълженията му по служба.

Дефиницията на чл. 71 от ЗПК гласи, че частен е всеки интерес, който води до облага от материален или нематериален характер за лице, заемащо публична длъжност, или за свързани с него лица, включително всяко поето задължение.

В чл. 72 от ЗПК като "облага" се определя всеки доход в пари или имущество, включително придобиване на дялове или акции, както и предоставяне, прехвърляне или отказ от права, получаване на стоки или услуги безплатно или на цени, по-ниски от пазарните, получаване на привилегия или почести, помощ, глас подкрепа или влияние, предимство, получаване на или обещание за работа, длъжност, дар, награда или обещание за избягване на загуба, отговорност, санкция или друго неблагоприятно събитие.

Така, по смисъла на цитираните законови разпоредби, за да е установен конфликт на интереси по смисъла на чл. 70, във връзка с чл. 74, от ЗПК, основание за приложимост на санкционните последици по чл. 98 – чл. 99 от ЗПК, и за ангажиране на административнонаказателна отговорност по реда на чл. 113, ал. 1 от ЗПК, следва да са налице три кумулативни предпоставки: 1. лице, заемащо публична длъжност в някоя от хипотезите на чл. 6 от ЗПК, вр. §2, ал. 1 т. 1 от ДР на ЗПК-отм.; 2. частен интерес на това лице по смисъла на чл. 71, във връзка с чл. 72 от ЗПК, във връзка с чл. 70 от ЗПК, т.е. водещ до облага от материален или нематериален характер за него или за свързано с него лице, който частен интерес е възможно да повлияе върху безпристрастното и обективно изпълнение на правомощията или на задълженията по служба на лицето, заемащо публична длъжност; 3. упражнено властническо правомощие, повлияно от частния интерес.

По делото е безспорно, което се установи и от доказателствата, че М. Б. е лице, заемащо публична длъжност по смисъла на §2, ал. 1, т. 1 от ДР на ЗПК /отм./, с което първата предпоставка е налице.

Установи се също така, че М. Б. и М. Б. имат родствена връзка по сватовство от първа степен, което ги прави свързани лица по смисъла на §1, т. 9, б. "а" от ДР на ЗПК /отм./.

Съдебната практика е категорична в извода си, че крайната, преследвана от закона цел е да се съхрани и защити доверието в обективността, безпристрастността и прозрачността при осъществяване на публична длъжност. Дори само възможността съществуващият частен интерес да повлияе върху безпристрастното и обективно изпълнение на задълженията, води до състояние, което е обществено опасно и укоримо и като такова не следва да бъде допускано. Законът не търпи фактически ситуации, в които дадено лице, заемащо публична длъжност, би могло да повлияе в частен интерес, като по този начин компрометира публичната длъжност, реда и начина, по който се осъществяват функциите, възложени на съответното учреждение или ведомство. Именно с оглед избягване на горепосочените съмнения законодателят е въвел забраните по чл. 76 и чл. 74 от ЗПК отм., при което в оспорваната заповед изрично е конкретизирано, че оспорващата е участвала при разглеждането на жалби за неправомерни действия, извършени от служители ДНС 112. Именно по този повод и като лице, имащо контролни функции спрямо М. Б. се е произнесла препоръки, пряко касаещи последната, а именно да предприеме действия по недопускане на последващи пропуски в дейността по приемане и предаване на сигналите към

службите за спешно реагиране. Оспорващата е нямала право да участва в процеса на разглеждане на жалбите, независимо от формата на това участие и конкретния ѝ принос за постигане на крайния резултат. В този смисъл: Решение № 9943/16.10.2025 г. по адм. дело № 2696/2025 г., VI о., Решение № 7750/10.07.2025 г. на ВАС по адм. дело № 1201/2025 г., VI о., Решение № 11434/13.11.2025 г. на ВАС по адм. дело № 4869/2025 г., VI о., Решение № 6304 от 13.06.2023 г. на ВАС по адм. дело № 11234/2022 г., VI о. и др.). Решение № 1110 от 3.02.2026 г. на ВАС по адм. д. № 6707/2025 г., VI Решение № 746 от 23.01.2026 г. на ВАС по адм. д. № 6575/2025 г.

С оглед на така изложеното, съдът приема че втората и трета предпоставка за наличие на неин или на свързани с нея лица частен интерес, който може да повлияе върху безпристрастното и обективното изпълнение на задълженията ѝ е налице. Конфликтът на интереси е преди всичко деяние, което е в отклонение и противоречие на публичния интерес, предполага наличието на частен интерес на задълженото лице, без дори да е задължително същият да е реализиран. Достатъчно е частният интерес да съществува като възможност, която мотивира лицето да действа, упражнявайки правомощията си. Дори само възможността съществуващият частен интерес да повлияе върху безпристрастното и обективно изпълнение на задълженията, води до състояние, което е обществено опасно и укоримо и като такова не следва да бъде допускано. Законът не допуска фактически ситуации, в които дадено лице, заемащо публична длъжност, би могло да повлияе в частен интерес, като по този начин компрометира публичната длъжност, реда и начина, по който се осъществяват функциите, възложени на съответното учреждение или ведомство. Не се изисква облагата да е постигната или да е реализирана. Законодателят не изисква доказване на факта дали в действителност и как упражнените властнически правомощия са повлияни от установения частен интерес. За съставомерността на деянието е достатъчно да е налице формално нарушение на посочената разпоредба, водещо до възникване на съмнение в начина, по който се осъществяват съответните публични длъжности. Или в обобщение не е необходимо да бъде доказано резултатно деяние с реални негативни последици. Достатъчно е да има обосновано съмнение в безпристрастното упражняване на публична власт поради наличието на частен интерес. Спецификите на висшата публична длъжност, изпълнението на задълженията и осъществяването на правомощията, които са ѝ вменени, предполагат при реализирането им да не се допуска никакво съмнение за съществуването на частен интерес. В този смисъл настоящата инстанция намира, че е доказан фактическият състав на нарушението по чл. 76 от ЗПК-отм., доколкото оспорващата е участвала и е взела отношение по повод в жалби за нерегламентирани действия на служители на ДНС 112 и се е произнесла с препоръки по отношение на свързано с нея лице, с което би могло да се осуети евентуалното образуване на дисциплинарно производство, което да приключи с налагането на дисциплинарно наказание, съответстващо на степента на нарушението.

В този ред на мисли разпоредбата на чл. 81, ал. 1 от ЗПК императивно предвижда когато лице, заемащо публична длъжност има частен интерес, то е длъжно да си направи самоотвод от изпълнението на конкретно правомощие или задължение по служба, като уведоми органа по избора или назначаването, а според чл. 82, ал. 1 от ЗПК, самоотводите се правят незабавно след възникване на частен интерес.

С оглед на така изложеното, актът е постановен от компетентен орган, в предвидената от закона писмена форма, при спазване на изискванията на АПК и чл. 92, ал. 2 от ЗПК отм, производството е образувано в указаните срокове и при липса на съществено процесуално нарушение, при правилно приложение на материалния закон, и това прави жалбата неоснователна.

Присъждане на разноски от страна на ответника не се претендират, поради което съдът не може служебно да присъжда такива.

Водим от горното Административен съд София-град, второ отделение, 28-ми състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата М. Р. Б., срещу Заповед № 8121з-852/30.06.2025г., издадена от министъра на вътрешните работи.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14 дневен срок от връчване на преписи на страните.

Преписи от решението да се връчи на страните, на основание, чл.138 от АПК.

СЪДИЯ

: